

РЕШЕНИЕ

№ 1869

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 90 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: В. Т. БОРИСОВ

при участието на секретаря МОНИКА СТ. ТОПУЗОВА
като разглежда докладваното от В. Т. БОРИСОВ Гражданско дело №
20211110174673 по описа за 2021 година

Предмет на делото са предявените от ищцовото дружество „Застрахователно акционерно дружество ЗАД „Армеец“ АД с ЕИК ..., срещу ответника Агенция "Пътна Инфраструктура" гр. София, регересен иск с правно основание чл. 410, ал.1, т.2 КЗ във вр. с чл. 49 ЗЗД и иск с правно основание чл.86 ЗЗД, за заплащане на сумата от 627,20 лева, представляваща изплатеното обезщетение по застраховка “Каско” на МПС в размер на имуществените вреди претърпени от собственика на лек автомобил марка и модел "...” с рег. № ..., вследствие на ПТП, при което управляваният от М. В. Х. автомобил попаднал в необезопасено, необозначено и несигнализирано препятствие /дупка/ на пътното платно на 23.02.2017г., около 20.20 часа по пътя от гр. Сопот към гр. София, ведно с ликвидационни разноски в размер на 10 лв., която сума застрахователното дружество е изплатило на застрахования за репарирание на вредите, и която причинителят на вредите не е възстановил на застрахователя, както и мораторна лихва за периода от 30.12.2018г. до 30.12.2021г. начислена върху главницата от 627,20 лв. в размер на 191,14 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.12.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

Претендираните от ищцовото дружество права произтичат от твърденията му, че в качеството на застраховател по имуществена

застраховка „Каско“ на МПС е изплатило обезщетение за претърпени от застрахования вреди, изразяващи се в увреждането на предна дясна гума на лек автомобил марка и модел "...\" с рег. № ..., които са възникнали в резултат от неизпълнение на задължение на собственика на пътя за поддържане и ремонт и са в причинно-следствена връзка с това бездействие на ответника.

В законоустановения срок за отговор на исковата молба, такъв постъпи от страна на ответника Агенция "Пътна Инфраструктура", с който предявените иски се оспорват като неоснователни и недоказани. Оспорва се процесното ПТП да е настъпило на път, който е част от републиканската пътна мрежа, както и твърдението на ищеца, че към датата на настъпване на произшествието увреденото МПС е било валидно застраховано при ищцовото дружество по имуществена застраховка „Каско“. Поддържа, че застрахователят е образувал процесната щета в изпълнение на задълженията си по застрахователна полица, различна от посочената в исковата молба. Счита, че не са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника, доколкото съгласно чл. 4 от Споразумителен протокол от 25.10.2016г. Община Сопот се е задължила да организира, възлага и да осъществява контрол по отношение на дейностите по поддържане на републиканските пътища в границите на урбанизираните територии. Оспорва за ищеца да е възникнало задължение за заплащане на застрахователно обезщетение. Моли за отхвърляне на предявените иски.

Съдът, след като обсъди направените доводи и прецени събраните по делото доказателства съобразно разпоредбата на чл. 235 от ГПК, намира следното:

По иска по чл. 410, ал.1, т.2 КЗ във вр. с чл. 49 ЗЗД.

Ищецът твърди претърпени вреди от ПТП, при което управляваният от М. В. Х. автомобил попаднал в необезопасено, необозначено и несигнализирано препятствие /дупка/ на пътното платно на 23.02.2017г., около 20.20 часа по пътя от гр. Сопот към гр. София. Сочи, че вредоносното деяние е настъпило поради неупражняване (бездействие) на възложената на администрацията на Агенция „Пътна инфраструктура“ по поддържане на републиканската пътна мрежа.

На 23.02.2017 г. е съставен протокол за ПТП № . (л.8 по делото) за настъпило ПТП на 23.02.2017 г., около 20.20 ч. на пътя от гр. Сопот към гр.

София, на б. до № 75, при което управляваният от М. В. Х. автомобил попаднал в необезопасено, необозначено и несигнализирано препятствие /дупка/ на пътното платно.

Установява се от застрахователна полица № .., че между собственика на лек автомобил марка и модел "... " с рег. № .. – „У...“ АД – клон .. и ЗАД „Армеец“ АД като застраховател е сключен договор за комбинирана застраховка „Каско и злополуки“, за периода 24.02.2016 г. – 23.02.2017 г. (л.49 от делото). От регресна покана от 17.05.2017 г., връчена на ответника на 23.05.2017 г., се установява, че той е поканен да заплати исковата сума за главница.

Образувана е щета № .., по което застрахователят платил обезщетение от 617,20 лв., изплатени на автосервиз „...“ ООД на 17.03.2017 г., съгласно приложено преводно нареждане /л.19 от делото/.

По делото е изготвено заключение на САТЕ, което съдът кредитира изцяло като компетентно изготвено. Според вещото лице вредите, оценени от застрахователя съответстват на посоченият механизъм на настъпването им – ПТП, при което управляваният от М. В. Х. автомобил попаднал в необезопасено, необозначено и несигнализирано препятствие /дупка/ на пътното платно, при което се повредила предна дясна гума и стойността ѝ по средни пазарни цени възлиза на 757.44 лв.

При тези данни съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 3 от Закона за пътищата “Пътищата са републикански и местни”, като републикански пътища са автомагистралите и пътищата от първи, втори и трети клас, които осигуряват транспортни връзки от национално значение и образуват държавната пътна мрежа, а местните пътища са общински и частни. Съгласно чл. 8, ал. 2 от ЗП републиканските пътища са изключителна държавна собственост. Именно, това е и основанието на законодателят да възложи на специализирано държавно учреждение задължение по тяхното изграждане, ремонт и поддържане - чл. 30 от Закона за пътищата. Списъците на републиканските и общинските пътища и промените в тях се утвърждават от Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството след съгласуване с кметовете на общините. За републиканските пътища в границите на урбанизираните територии изпълнителната агенция „Пътища” и общините

осъществяват съвместно по взаимна договореност дейностите по изграждането, поддържането и ремонта. Следователно, ответникът по делото е длъжен да поддържа този път. В случая е налице оспорване на твърдението на ищеца, че ПТП е реализирано на път от републиканската пътна мрежа, но видно от представения от ответника Споразумителен протокол от 25.10.2016 г. пътят е именно републикански /съгласно Приложение № 1/, а обстоятелството, че Община Сопот се е задължила да организира, възлага и да осъществява контрол по отношение на дейностите по поддържане на републиканските пътища в границите на урбанизираните територии, включително процесния път, касае правоотношенията между страните по това споразумение, респ. ответникът би могъл да реализира правата си по него срещу общината. Затова съдът намира възражението на ответника за липса на основание да поддържа пътя за неоснователно.

Съдът намира, че с оглед събраните по делото доказателства се доказваха предпоставките за ангажиране на отговорността на непосредствения причинител на вредите, тъй като се доказва, че водачът на процесния лек автомобил е претърпял вреди, вследствие попадане в дупка на пътното платно, както и причинната връзка с деликта.

Съгласно чл. чл. 410, ал.1, т.2 КЗ във вр. с чл. 49 ЗЗД с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования. Необходимите предпоставки за предвидената суброгация са: 1) да е бил сключен договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който 2) застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение и 3) деликтна отговорност на трето лице по отношение увредения - застрахован поради причиняване на застрахователното събитие.

Съдът намира, че по делото се доказваха в съвкупност посочените предпоставки за основателност на иска.

Установи се по делото, че между ищеца като застраховател и третото, неучастващо в процеса лице – собственика на лекия автомобил „У...“ АД – клон ..., е бил сключен договор за имуществено застраховане по застраховка “Каско”, валидна към 23.02.2017 г. по отношение на лек автомобил марка и модел "..." с рег. № ..., а именно - застрахователна полица № ... Действително към исковата молба е приложена застрахователна полица ..., отнасяща се до следващ период на покритие /а именно от 24.02.2017 г./, но в хода на процеса

ищцовото дружество е приложило валидната към датата на ПТП застрахователна полица № ... Затова и възражението на ответника за липса на валидно застрахователно правоотношение съдът намира за неоснователно.

Установиха се по делото в съвкупност и предпоставките за ангажиране деликтната отговорност на ответника по делото. Доколкото ответникът е юридическо лице, съдът намира, че неговата отговорност може да бъде ангажирана на основание чл. 49 от ЗЗД.

Съгласно чл. 49 от ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Отговорността по чл. 49 от ЗЗД има обезпечително-гаранционна функция; тя не произтича от вината на възложилия работата и затова няма място за презумптивна виновност и за нейното опровергаване. За възникване на отговорността по чл. 49 от ЗЗД са необходими следните предпоставки:

1. Вреди, причинени на пострадалия (ищеца);
2. Вредите да са причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 ЗЗД (ответникът) е възложил някаква работа;
3. Вредите да са причинени при или по повод изпълнението на работата, възложена от ответника;
4. Непосредственият причинител на вредата да има вина за причинените вреди;

Следователно, вина се търси не у този, който е възложил работата, а у този, който я изпълнява. И ако последният виновно е причинил вреди на трето лице (като при преценка на вината се преценява с оглед презумпцията по чл. 45, ал.2 от ЗЗД), гражданската отговорност за първия е всякога налице, макар той да няма вина.

Вредите, чието обезщетяване може да се търси по този ред могат да обхващат претърпените загуби – последица от засягане на налични блага (намаляване на стойността или погиване на вещи, понасяне на разноски) или пропуснатите ползи - неосъществено увеличаване на имуществото.

За реализиране отговорността по чл. 49 от ЗЗД не е необходимо установяване на конкретната самоличност на преките извършители, а на факта, че същите са причинили вредите при или по повод възложена им от

лицето, срещу когото е насочен иска. Вредите се считат причинени при изпълнение на възложената работа, когато те са резултат на действия, които съставляват извършване на тази работа независимо от това, дали извършването и става в течение на определеното работно време или извън него. В някои случаи се касае до неспазване на правилата за извършване на възложената работа, а в други случаи до невземане на необходимите мерки, за предотвратяване на увреждането. Затова обстоятелството, че причинителят на увреждането не е спазил дадените му указания или надлежните правила за извършване на възложената работа, а се е отклонил от тях, само по себе си не е основание за отпадане отговорността по чл. 49 от ЗЗД. Вредите се считат причинени при изпълнение на възложената работа не само когато са резултат на действие, но и когато настъпят в резултат на бездействие на лицето, на което е възложена работа (каквото е процесният случай). За възложителите бездействието е основание за отговорност за увреждане, когато то се изразява в неизпълнение на задължения, които произтичат от закона, от техническите и други правила, и от характера на възложената работа (в този смисъл Постановление 9/28.12.1966 г. на Пленума на ВС).

В процесния случай съдът намира, че по делото безспорно се доказва, че длъжностните лица от администрацията на ответника са бездействали при изпълнението на задълженията им по чл. 30 от ЗП и чл. 3 и чл. 167 от ЗДвП, т.е. налице е неизпълнение на законово задължение.

Съставеният протокол за ПТП представлява официален свидетелстващ документ, издаден от компетентните органи на основание чл. 125а, ал.1 от ЗДвП вр. чл. 9 от Наредба № I-167 от 24.10.2002 г. за условията и реда за взаимодействие между контролните органи на Министерството на вътрешните работи, застрахователните компании и агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с моторните превозни средства, като в случая механизма на ПТП се установява и от САТЕ, както и от разпита на св. М. В. Х., който е категоричен, че на мястото не е имало знак, предупреждаващ за наличие на дупки и неравности по пътното платно.

Следователно, по делото се доказва настъпване на процесното ПТП, респ. на вредите върху застрахования лек автомобил, в резултат на неизпълнение на задълженията на длъжностни лица на ответника да поддържат

изправността на пътя, включително условията за безопасно движение на МПС.

С оглед покритите застрахователни рискове, според представените Общи условия, съдът намира, че тъй като се касае за застраховка „Пълно автокаско” процесния инцидент представлява покрит застрахователен риск по застраховката.

Съгласно чл. 410, ал. 1 от КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Поради това съдът намира, че предвид цитираната разпоредба застрахователят – ищец по делото се е суброгирал в правата на застрахованото лице след плащане на застрахователно обезщетение именно до размера на стойността на вредите към датата на настъпване на вредите и размера на обичайните разноски за определянето им. С оглед приетото за установено по делото за размера на вредите съдът намира, че този размер е 627,20 лв. /с вкл. ликвидационни разноски в размер на 10 лв./, с оглед претенцията на ищеца, независимо, че САТЕ е определила по – висок размер, а именно 757.44 лв. Доколкото изплатеното застрахователно обезщетение възлиза на 627,20 лева /с вкл. ликвидационни разноски/, до този размер са налице предпоставките за настъпване на суброгация в правата на застрахования при доказано плащане на застрахователно обезщетение.

С оглед представения документ, удостоверяващ плащане, съдът намира, че искът следва да бъде уважен изцяло. Следва да се присъди и законната лихва от датата на завеждане на иска до окончателното заплащане на сумата.

С оглед основателността на предявения главен иск, съдът намира, че е основателен и искът за присъждане на мораторната лихва за периода от 30.12.2018г. до 30.12.2021г. начислена върху главницата от 627,20 лв. в размер на 191,14 лв. На основание чл. 130 от ГПК, с помощта на изчисление с лихвен калкулатор и диспозитивното начало съдът намира искът за основателен за исковата сума.

С оглед изхода на делото искането на ищеца по реда на чл. 78, ал. 1 от ГПК за присъждане на разноски е основателно за сумата от 600 лв., представляващи държавна такса, юрисконсултско възнаграждение в

минимален размер и депозити за вещо лице и свидетел.

Водим от горното и на основание чл. 235 от ГПК, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ ЕИК .., адрес гр. София, бул. „... да заплати ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. .., сума в размер на 627,20 лева /с вкл. ликвидационни разноси/, представляващи изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по щета № .. за ПТП, при което управляваният от М. В. Х. лек автомобил марка и модел "..." с рег. № .. попаднал в необезопасено, необозначено и несигнализирано препятствие /дупка/ на пътното платно на 23.02.2017г., около 20.20 часа по пътя от гр. Сопот към гр. София, ведно със законната лихва от депозирание на исковата молба – 30.12.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и обезщетение за забава в размер на 191,14 лв. в размер на законната лихва за периода от 30.12.2018г. до 30.12.2021г., начислена върху главницата.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ ЕИК .., адрес гр. София, бул. „... да заплати ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. .., сума в размер на 600 лв. разноси по делото.

Присъдените суми могат да бъдат заплатени по банкова сметка на ищеца .. –

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____